

РЕШЕНИЕ

№ 19468

гр. София, 10.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **7249** по описа за **2024** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Б. Б. П., чрез процесуалния му представител адв. А. Т., срещу решение № 2873 от 18.06.2024 г., постановено по НАХД № 14326/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 17-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-028156/06.01.2023 г. на началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, за налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 2 000.00 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца, за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП)

По изложените в жалбата доводи се претендира отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него НП. Защитната теза е за допуснати съществени нарушения в административната фаза, дадена в НП неясна правна квалификация на нарушението, довела до неяснота и съществено ограничаване на правото на защита на санкционираното лице. Касаторът изразява се несъгласие с похода на въззивния съд при кредитиране на събраните гласни доказателства. Претендират се разноски.

Ответникът – началник група отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационното оспорване.

Административен съд - София-град, IX касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна, за която решението е неблагоприятно, поради което е допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

За да обоснове извод за законосъобразност на НП, СРС е установил от фактическа страна, че на 27.12.2022 г. около 01:30 ч., в [населено място], при управление на лек автомобил „Х. К.“ с ДК [рег.номер на МПС], собственост на „БАКБ Файненс“ ЕАД, движейки се по [улица]с посока от [улица]към [улица], пред бл. 31 А, е извършена полицейска проверка на водача на МПС Б. П., при която на въпрос на контролните органи дали е употребявал алкохол или наркотични вещества лицето заявило, че предишният ден бил употребил марихуана. Подаден бил сигнал до дежурната част на ОПП-СДВР. За съдействие бил изпратен екип, в чийто състав бил Г. Х. - младши автоконтрольор при ОПП СДВР. След пристигането на екипа на Б. П. категорично отказал да бъде тестван с техническо средство за употреба на наркотични вещества. На водача бил издаден талон за медицинско изследване с № 113985/27.12.2022 г. За констатираното нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП бил съставен АУАН, въз основа на който е издадено оспореното пред СРС НП.

В съдебното производство са изслушани показанията на свидетелите Г. Х., Е. К. и А. А., въз основа на които и след анализ на останалите събрани по делото писмени доказателства въззивната инстанция счела оспореното НП за законосъобразно издадено - от компетентен орган, в съответствие с изискванията за необходимото съдържание, процедура и срокове, при липса на допуснати процесуални нарушения и при доказано извършено от санкционираното лице нарушение на ЗДвП.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Обоснован от доказателствата по делото е изводът на СРС, че на посочените в АУАН и НП време и място Б. П., като водач на МПС, е отказал предявения от служители на ОПП тест за употреба на наркотични вещества, с което е изпълнен фактическият състав на нарушението на чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП. Отказът е документиран в издадения му медицински талон, като по делото нито се твърди, нито се установява жалбоподателят да е изпълнил предписанието за медицинско изследване. Пред касационната инстанция не са ангажирани доказателства от вида на посочените в чл. 219, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, опровергаващи направените от СРС фактически и правни изводи, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така както са устаноени от въззивната инстанция.

Доводите в жалбата повтарят тези направени пред СРС, на които е даден правилен и обоснован отговор. Не са налице релевираните процесуални нарушения в административната фаза. Вярна е дадената от АНО правна квалификация на нарушението, като с оглед възраженията на процесуалния представител следва да се посочи, че в случая поведението на водача, отказвайки, както пробата с техническо средство, така и медицинското изследване, изпълва и двете хипотези на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, поради което е напразно усилието да се обоснове незаконосъобразност на НП на формално основание, още по-малко да се претендира от страната нарушено право на защита. В случая с упражняване на компетентността си наказващият орган не е

утежнил положението на нарушителя, а му е наложил наказание, което би изтърпял и при констатиране на нарушение само в една от двете хипотези.

Търсеният за касатора благоприятен ефект нямат и възраженията във връзка с преценката на събраните по делото гласни доказателства. Показанията на изслушаните свидетели са ясни и безпротиворечиви, като не са били налице основания да не бъдат кредитирани.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя и мотивите на районния съд за неприложимост на чл. 28 ЗАНН, поради което на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, касационната инстанция изцяло препраща към тях.

Крайният извод на настоящия съдебен състав е за неоснователност на оспорването. Обжалваното решение е постановено при липса на основания за отмяна по чл. 348, ал.1 от НПК, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо, АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, IX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2873 от 18.06.2024 г., постановено по НАХД № 14326/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: